

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13Co/28/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8325201162
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8325201162.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Evy Šofrankovej v spore navrhovateľa: LEKAMB s.r.o., so sídlom 1. Mája 1459, 066 01 Humenné, IČO: 48 161 446, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Halagan, s.r.o., so sídlom Framborská 253/21, 010 01 Žilina, IČO: 50 626 329, proti odporcovi: L.. O. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. XXXX/XX, XXX XX C., právne zastúpený: JUDr. Anna Drugdová, advokátka so sídlom Námestie slobody 25, 066 01 Humenné, o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, o odvolaní odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Humenné č.k. 7C/44/2025-22 zo dňa 21. mája 2025, takto jednohlasne

rozhodol:

I. Potvrďuje uznesenie.

II. Navrhovateľ má voči odporcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením rozhodol tak, že: „Súd z r i a ě u j e k nehnuteľnostiam:
- byt č. X, vo vchode XX, na X. p., v budove pre obchod a služby so súp. č. XXXX, na ulici Z. XXXX/XX, v C., ktorý sa nachádza na pozemku Y. č. XXXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie, v podiele X/X vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a na príslušenstve bytového domu, ktorý prislúcha k bytu č. X, ktorý je vedený na LV č. XXXXX, katastrálne územie C., obec C., okres C., o veľkosti podielu XXXXX/XXXXXX,
- spoluvlastnícky podiel k zastavanému pozemku Y. parc. č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXXX m² a pozemku Y. parc. č. XXXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXXX m², ktorý prislúcha k bytu č. X, ktorý je vedený na LV č. XXXXX, katastrálne územie C., obec C., okres C., o veľkosti podielu XXXXX/XXXXXX,
ktoré sú vo vlastníctve žalovaného, záložné právo v prospech žalobcu, a to za účelom zabezpečenia uspokojenia jeho pohľadávky vo výške 40 000,- eur s prísl. z dôvodu následného výkonu záložného práva, v prípade ak by bola pohľadávka voči žalovanému právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím v konaní sp. zn. 7C/21/2023 vedenom Okresným súdom Humenné.

Žalobcovi voči žalovanému p r i z n á v a nárok na plnú náhradu trov konania s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

2. Navrhovateľ podanie návrhu odôvodnil tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 7C/21/2023 sa navrhovateľ (v pozícii žalobcu) domáha proti odporcovi (v pozícii žalovaného) vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 40.000 eur s príslušenstvom. Uvedené konanie ešte nie je právoplatne skončené. Súd prvej inštancie mal za to, že v danej veci bolo osvedčené konanie odporcu, ktorým sa zbavuje svojho majetku, nakoľko z navrhovateľom predložených dokladov ako príloh

k podanému návrhu vyplýva, že odporca ponúka na odpredaj byt č. X s príslušenstvom v C. v jeho výlučnom vlastníctve prostredníctvom realitnej kancelárie, pričom predmetné nehnuteľnosti sú jediným nehnuteľným majetkom vo vlastníctve odporcu. Navrhovateľ teda primerane osvedčil obavu z ohrozenia výkonu exekúcie pre prípad, že by bol v spore vedenom pod sp. zn. 7C/21/2023 úspešný. Odporca urobil kroky k odpredaju jeho nehnuteľností v čase vedenia uvedeného súdneho konania, teda v čase, keď o nároku navrhovateľa voči nemu na zaplatenie peňažnej pohľadávky ešte nie je právoplatne rozhodnuté. Súd prvej inštancie sa tiež zaoberal otázkami proporcionality a primeranosti navrhovaného zabezpečovacieho opatrenia. Návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zriadením záložného práva k jedinému nehnuteľnému majetku odporcu podľa názoru súdu prvej inštancie nebol v zjavnom rozpore so zásadou primeranosti (proporcionality), ktorá vyjadruje, že iba v nevyhnutnej miere má byť dočasným opatrením súdu zasiahnuté do práv dotknutej strany sporu. Lustráciou v Sociálnej poisťovni súd zistil, že odporca je iba poberateľom starobného dôchodku vo výške 441,80 eura, lustráciou bankových účtov súd zistil, že odporca má vedený účet iba v H. s aktuálnym zostatkom 34,26 eura, lustráciou v katastri nehnuteľnosti súd nezistil žiadny iný nehnuteľný majetok vo vlastníctve odporcu. Za takéhoto stavu bol súd prvej inštancie toho názoru, že zaťaženie nehnuteľného majetku odporcu zriadením sudcovského záložného práva, ktoré má dočasný charakter, pričom samotné vlastnícke právo odporcu a jeho dispozičné úkony s nehnuteľnosťami nie sú obmedzené, nepredstavuje neprimeraný zásah do jeho práv, aj keď súdu bolo zrejmé, že ich hodnota musí byť vyššia ako zabezpečovaná pohľadávka. Existuje tu však dôvodná obava, že v prípade vedenia konania pod sp. zn. 7C/21/2023 dlhšiu dobu a v prípade predaja nehnuteľností vo vlastníctve odporcu počas súdneho konania, bez vyhovenia návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, by prípadný výkon exekúcie na majetok odporcu bol ohrozený a pohľadávka navrhovateľa by sa stala nevyhnutnou. Súd prvej inštancie preto návrhu navrhovateľa na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia vyhovel.

3. Proti uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie odporca. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu zmenil tak, že návrh navrhovateľa na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zriadením záložného práva na nehnuteľných majetok odporcu v prospech navrhovateľa zamietne. Uviedol, že v danom prípade súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil prvý predpoklad a to ohrozenie práva navrhovateľa na uspokojenie jeho pohľadávky v prípadnom výkone exekúcie. Samotné uverejnenie ponuky v realitnej kancelárii neznamená, že odporca aj predmetný byt predá. Zo strany odporcu išlo o zistenie, či by sa našli potencionalni kupujúci, ktorí by boli ochotní zaplatiť za predmetný byt znalcom určenú kúpnu cenu 356.000 eur. Rovnako súd nesprávne vyhodnotil, že predajom bytu by došlo k zníženiu alebo strate schopnosti odporcu uhradiť prípadne súdom priznanú sumu 40.000 eur navrhovateľovi. Byt a podiel na príľahých pozemkoch, na ktorý súd zriadil záložné právo v prospech navrhovateľa má podľa znaleckého posudku č. X/XXXX vypracovaného znalcom L.. S. H. dňa XX.XX.XXXX hodnotu 356.000 eur, z čoho jednoznačne vyplýva, že rozhodnutím súdu došlo k celkom zjavnému nepomeru medzi ochranou potencionalneho nároku navrhovateľa vo výške 40.000 eur oproti obmedzeniu vo vlastníckom práve odporcu. Ani v prípade predaja tohto bytu by nárok navrhovateľa nebol ohrozený, pretože odporcovi by zostalo dostatok finančných prostriedkov z predaja bytu na úhradu prípadného nároku navrhovateľa. Odvolateľ ďalej uviedol, že na liste vlastníctva č. XXXXX, k. ú. C., na ktorom je zapísaný byt, ku ktorému zriadil súd záložné právo, je zároveň zapísaný aj iný nehnuteľný majetok odporcu a to konkrétne nebytový priestor č. X a nebytový priestor č. X. Obe sa nachádzajú na prízemí budovy, pričom ich podielovým spoluvlastníkom v podiele X k celku je práve odporca. Tento ďalší nehnuteľný majetok odporcu nie je majetkom nepatrnej hodnoty, práve naopak, len nebytový priestor č. X slúži ako predajňa, pričom má veľkú podlahovú výmeru a spolu s pozemkami, ktoré tomuto nebytovému priestoru slúžia má hodnotu 1.290.000 eur. Konateľka navrhovateľa veľmi dobre vie, že odporca má majetok, ktorý by mohol podliehať exekúciám, nakoľko jej musí byť dobre známe, že okrem vyššie uvedených nehnuteľností je odporca zároveň aj spoluvlastníkom (spoločníkom 50%) v spoločnosti T. XXXX, Z. a jeho obchodný podiel v tejto spoločnosti by rovnako mohol podliehať exekúciám v prípade úspechu navrhovateľa v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia 40.000 eur, keďže ide o majetok, ktorý je možné speňažiť. Rovnako je nesprávny záver súdu o výške dôchodku odporcu. Odporca je poberateľom starobného dôchodku vo výške 441,80 eura, ale zároveň je aj poberateľom výsluhového dôchodku vo výške 700,64 eura. Celkový mesačný príjem odporcu z dôchodkov je tak vo výške 1.142,44 eura, preto neobstojí tvrdenie súdu prvej inštancie o výške mesačného príjmu odporcu, ktorý považoval súd za nedostatočný v prípade núteného výkonu práva navrhovateľa.

4. K odvolaniu odporcu podal vyjadrenie navrhovateľ. Žiadal, aby odvolací súd podané odvolanie zamietol ako nedôvodné. Uviedol, že je nelogické z akého dôvodu odporca inzeroval predmetný byt

ak tvrdí, že to nebolo z dôvodu zbavenia sa majetku. Ak by sa našiel kupec, ktorý by zaplatil cenu, ktorú odporca požadoval, predmetný byt by odporca odpredal. Odporca sa nezbavuje majetku kvôli vydaniu zabezpečovacieho opatrenia, ale kvôli konaniu vedeného pod sp. zn. 7C/21/2023. K hodnote predmetného bytu navrhovateľ uviedol, že z praxe vyplýva, že väčší byt má zvyčajne nižšiu cenu za m² ako menší byt. Teda hodnota nehnuteľnosti sa nemôže s určitosťou vypočítať tak, že vynásobíme plochu v m² v hodnote dvojizbového bytu, tak ako to urobil znalec. Ani navrhovateľ, ani súd nekonštatoval v komplexnosti, že sa jedná o jediný výlučný majetok odporcu, ale že sa jedná o jediný majetok vo výlučnom vlastníctve odporcu. Odporca je aj podielovým spoluvlastníkom nebytových priestorov č. X a č. X, avšak je potrebné zohľadniť, že spoluvlastnícky podiel nie je fyzicky vymedzený a ani samostatne využiteľný bez koordinácie s ostatnými spoluvlastníkmi. Ak by súd nariadil zabezpečovacie opatrenie na takýto podiel, hrozil by neprimeraný zásah do práv ostatných spoluvlastníkov, ktorí nie sú účastníkmi konania. Poukázal aj na rozhodnutie Ústavného súdu II. ÚS 43/2018, ktorým konštatoval, že zabezpečovacie opatrenie nesmie slúžiť ako nástroj na ovplyvňovanie právnych vzťahov tretích osôb. Odporca tak vie, že podiel na tejto nehnuteľnosti fakticky nemôže predať a to z časového hľadiska (v zmysle § 140 Občianskeho zákonníka), aj z dôvodu dopytu po obdobných nehnuteľnostiach, z dôvodu, že tento podiel vlastní s blízkou osobou a tiež z dôvodu, že jeho spoločnosť T. vykonáva svoju obchodnú činnosť na uvedených priestoroch. Navrhovateľ poukázal na ustanovenie § 5 Exekučného poriadku, v zmysle ktorého je exekúciu možné viesť len v rozsahu nevyhnutnom na dosiahnutie jej účelu, ktorým je uspokojenie pohľadávky oprávneného. Exekútor, ako aj súd sú pri výkone exekúcie viazaní zásadou primeranosti. K inému majetku odporcu, ktorým má byť obchodný podiel navrhovateľ uviedol, že z webového portálu finstat vyplýva, že spoločnosť T. je od roku 2020 v strate. Teda hodnota obchodného podielu nemôže zabezpečiť úhradu prípadnej pohľadávky. K príjmu odporcu navrhovateľ poukázal na skutočnosť, že v zmysle platnej právnej úpravy je z dôchodku povinného nepostihnuteľná suma vo výške životného minima (t.j. aktuálne 397,78 eura) a zo zvyšnej časti dôchodku je možné zraziť len jednu tretinu. V danom prípade tak pri dôchodku 1.142,44 eura možno mesačne zraziť len približne 248,22 eura. Splatenie istiny vo výške 40.000 eur by tak trvalo približne 161 mesiacov, teda viac ako 13 rokov, a to bez započítania príslušenstva, trov súdneho konania, prípadne trov exekúcie.

5. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle ustanovenia § 34 odsek 1 C.s.p., vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovení § 379 a § 380 C.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

6. Podľa ustanovenia § 343 odsek 1 C.s.p., zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

Podľa odseku 2, záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení. Záložné právo vzniká zápisom do príslušného registra.

Podľa odseku 3, výkon záložného práva môže nastať až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím.

7. Podľa ustanovenia § 344 C.s.p., ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

8. Z obsahu podaného odvolania vyplýva, že odvolacia námietka odporcu spočíva v porušení princípu proporcionality, teda že účinky vydaného neodkladného opatrenia obmedzujú odporcu ako povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah.

9. K predpokladom pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia patrí to, že zabezpečovacie opatrenie možno zriadiť len na návrh, existencia spôsobilého predmetu záložného práva (veci, práva a iné majetkové hodnoty), skutočnosť, že zriadenie záložného práva prostredníctvom zabezpečovacieho opatrenia bude zabezpečovať peňažnú pohľadávku a existencia obavy z budúceho zmarenia exekúcie.

10. Konanie o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho ako aj neodkladného opatrenia má svoje špecifiká, ktoré ho odlišujú od zásad, na ktorých stojí základné konanie v tom, že ich použitie je limitované dosiahnutím účelu neodkladného, resp. zabezpečovacieho opatrenia a preto sa neuplatňuje v celej

šírke, ale s dôrazom na rýchlosť ochrany práva, spoľahlivosť tvrdení navrhovateľa na úrovni osvedčenia skutočností, ktoré sú rozhodujúce pre záver o potrebe a nevyhnutnosti takéhoto opatrenia. Pred nariadením alebo zamietnutím návrhu na jeho nariadenie súd nevykonáva dokazovanie, ale vychádza iba z obsahu návrhu a príloh, pričom na základe ich spravdepodobnenia vyvodí záver o tom, či je osvedčená legálnosť (potreba, naliehavosť) upraviť pomery účastníkov (strán sporu). Pri skúmaní obavy budúceho zmarenia exekúcie tak bude súd vychádzať z konkrétnych skutkových okolností prípadu. Dokazovanie sa v tomto prípade nevykonáva, ale súd, ktorý rozhoduje o návrhu, musí mať osvedčené, že existuje obava, že exekúcia bude ohrozená. Z hľadiska osvedčenia relevantných skutočností by mal navrhovateľ súdu poskytnúť dôkazy, ktoré jednoznačne osvedčia potrebu neodkladnej úpravy pomerov v dôsledku hrozby zmarenia exekúcie.

11. Z obsahu spisu vyplýva, že medzi stranami sporu (navrhovateľ v pozícii žalobcu a odporca v pozícii žalovaného) je na Okresnom súde Humenné vedené konanie o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 40.000 eur pod sp. zn. 7C/21/2023. V danom konaní žalobca uvádza, že bývalý konateľ žalobcu (zosnulý O. M. U.) odovzdal žalovanému finančné prostriedky v celkovej výške 40.000 eur, za účelom kúpy nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného. K uzatvoreniu kúpnej zmluvy však nedošlo. Okresný súd Humenné rozhodol vo veci samej rozsudkom sp. zn. 7C/21/2023 - 207 zo dňa 16.05.2024 tak, že žalobu zamietol. Vzhľadom na podané odvolanie Krajský súd v Prešove ako súd odvolací uznesením sp. zn. 27Co/8/2024-276 zo dňa 19.12.2024 napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uvedené konanie nie je ani v čase rozhodovania odvolacieho súdu právoplatne skončené.

12. Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že v čase priebehu konania vo veci sp. zn. 7C/21/2023 žalovaný ponúkol na predaj byt č. X nachádzajúci sa na ulici Z. XXXX/XX v C., ktorého je žalovaný výlučným vlastníkom.

13. Tak ako už uviedol, súd prvej inštancie, cieľom zabezpečovacieho opatrenia je posilnenie postavenia veriteľa, a to zriadením záložného práva na špecifikovaný majetok dlžníka na zabezpečenie jeho pohľadávky, ktorá by mohla byť neskôr judikovaná, alebo už bola judikovaná, s cieľom, aby sa zamedzilo alebo zredukovalo možné nebezpečenstvo uspokojenia pohľadávky veriteľa. Z uvedeného teda vyplýva, že existencia exekučného titulu v čase rozhodovania o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nie je zákonnou podmienkou úspešnosti návrhu. Súd môže navrhovateľovi poskytnúť ochranu z dôvodu obavy z ohrozenia exekúcie aj v prípade, ak je nárok, ktorého uspokojenie má byť predmetom ohrozenej exekúcie, ešte iba v štádiu prebiehajúceho konania vo veci samej. Vzhľadom na uvedené je odvolacia námietka týkajúca sa spornosti pohľadávky nedôvodná.

14. Nariadením zabezpečovacieho opatrenia môže nevyhnutne dôjsť k zásahu do základných práv povinnej osoby, a to najmä do základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 Ústavy SR, základného práva podnikat' a uskutočňovať inú zárobkovú činnosť v zmysle čl. 35 ods. 1 Ústavy SR, základného práva na ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru a pod. Z daného hľadiska musí byť zásah do právnej sféry povinnej osoby legitímny a v súlade s princípom proporcionality. Neodkladné ako ani zabezpečovacie opatrenie nesmie nikoho obmedzovať nad rozsah, ktorý je nevyhnutný na dosiahnutie sledovaného účelu. Súd je pri obmedzovaní dispozičného oprávnenia povinný dbať aj na to, aby ujma osoby, proti ktorej opatrenie smeruje, nebola zjavne neprimeraná výhode, ktorú navrhovateľ získa.

15. Vzhľadom na prebiehajúce konanie vo veci sp. zn. 7C/21/2023 a na skutočnosti vyplývajúce z návrhu na vydanie zabezpečovacieho opatrenia, jeho príloh a z verejne dostupných zdrojov akým je kataster nehnuteľností má odvolací súd za to, že navrhovateľ osvedčil potrebu vydania zabezpečovacieho opatrenia, za účelom zabezpečenia uspokojenia jeho pohľadávky vo výške 40 000 eur s prísl. z dôvodu následného výkonu záložného práva, v prípade ak by bola pohľadávka voči odporcovi (žalovanému) právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím v konaní sp. zn. 7C/21/2023 vedenom Okresným súdom Humenné. Nevydaním uvedeného zabezpečovacieho opatrenia by mohlo dôjsť k situácii, že prípadný výkon rozhodnutia by bol ohrozený. Uvedenú skutočnosť navrhovateľ osvedčil tým, že odporca predmetnú nehnuteľnosť, ktorou ako jedinou disponuje ako výlučný vlastníkom ponúkol na predaj, a to počas prebiehajúceho súdneho konania vo veci sp. zn. 7C/21/2023. Navrhovateľ tiež osvedčil, že predmetný účel zabezpečovacieho opatrenia by nebolo možné dosiahnuť zaťažením iného majetku vo vlastníctve odporcu.

16. Odporca v podanom odvolaní síce poukázal na skutočnosť, že okrem bytu č. 1, ktorého sa vydané zabezpečovacie opatrenie týka je spoluvlastníkom aj nebytových priestorov č. X a č. X, samotný odvolateľ však uviedol, že uvedený priestor slúži ako predajňa, pričom odporca nie je výlučným vlastníkom danej nehnuteľnosti. Navrhovateľ tak vo svojom vyjadrení k odvolaniu správne poukázal na skutočnosť, že prípadným zaťažením takejto nehnuteľnosti by mohlo dôjsť k obmedzeniu vlastníckeho, či iné práva k danej nehnuteľnosti voči tretím osobám.

17. Odvolateľ ďalej poukázal na iné majetkové právo vo svojom vlastníctve a to jeho podiel v obchodnej spoločnosti T., v ktorej spôsobí ako jeden zo spoločníkov a konateľov, avšak ani odvolací súd nemal za osvedčené, aby prípadné speňaženie takéhoto zálohu splnilo účel vydaného zabezpečovacieho opatrenia.

18. Vzhľadom na výšku potencionálnej pohľadávky navrhovateľa (40.000 eur), odvolací súd nepovažuje ani dosahovaný príjem odporcu za dostatočný v prípade výkonu prípadných exekučných zrážok.

19. Vzhľadom na vyššie uvedené dospel súd prvej inštancie k správne záveru o nevyhnutnosti zaťaženia jedinej nehnuteľnosti, ktorú má odporca vo výlučnom vlastníctve sudcovským záložným právom.

20. Odvolací súd ďalej uvádza, že postavenie subjektu, proti ktorému nariadené zabezpečovacie opatrenie smeruje, je vyvažované právom podať návrh na zrušenie opatrenia, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené (ustanovenie § 334, § 344 C.s.p.). Z uvedeného je zrejmé, že subjekt, v neprospech ktorého sa záložné právo zriaďuje, môže okrem podania odvolania proti uzneseniu o zriadení zabezpečovacieho opatrenia podať aj návrh na jeho zrušenie s odôvodnením, že odpadli dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

21. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd nevidí dôvod na zmenu napadnutého uznesenia, čo sa týka zamietnutia návrhu alebo zmeny majetku v ňom vymedzeného. Odvolací súd preto uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa ustanovenia § 387 odsek 1 a 2 C.s.p. potvrdil. Správne rozhodnutiu zodpovedá aj správne rozhodnutie súdu prvej inštancie v súvisiacom výroku o nároku na náhradu trov konania.

22. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia § 396 odsek 1 C.s.p. v spojení s § 255 odsek 1 C.s.p.. V odvolacom konaní bol úspešný navrhovateľ, ktorému vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému odporcovi v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (podľa ustanovenia § 262 odsek 2 C.s.p.).

23. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 odsek 2 C.s.p.).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 odsek 2 C.s.p.).

Dovolaateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).